

Een objectief bewijs, dat bovengenoemd verband niet bestaat, zal ongetwijfeld de heer Thijssse in staat zijn te leveren door een kritiek op de foto's van Nederlandsche vogels, verschenen na den laatsten kalender Burdet-Thijssse eind 1924. Ik geloof, dat Thijssse dat en tegenover de lezers van „De Levende Natuur” en tegenover de serieuze vogelfotografen van Nederland verplicht is.

Zutphen.

G. v. D. MEER.

Het stop-zetten van den Vogelkalender Burdet-Thijssse heeft met dit alles niets te maken, dat is een privaat-aangelegenheid. Mijn bewering is deze: ieder die het werk kent van Steenhuizen, Tepe, Burdet, Vijverberg, Stribos — om nu maar de voornaamsten te noemen — weet, dat daardoor in duizenden en duizenden opnamen uitmuntende afbeeldingen van het Nederlandsche Vogelleven zijn gegeven en dat de beginner dus weinig kans heeft, om met iets nieuws voor den dag te komen. Daarom juich ik het toe, dat de jongeren zich nu ook blijken bezig te houden met het fotografeeren van planten, eventueel ook van insecten. Op dat gebied is veel goed werk te doen. Natuurlijk behoeven de „serieuze vogelfotografen” zich door dat oordeel niet geprikkeld te gevoelen en dat er voor hen nog genoeg te doen is blijkt voldoende uit Vijverberg's opnamen uit den trektijd en Burdet's films. Nu hebben Tepe, Burdet, Vijverberg en Stribos ook al zeer fraaie plantenfoto's geleverd, doch lang nog niet genoeg, zoodat op dit gebied nog veel valt te bereiken voor fotografen, beoefenaars van de Natuurlijke Historie van Nederland. T.

Pestvogels. — Gedurende de maand December zijn in Bloemendaal en Haarlem herhaaldelijk pestvogels waargenomen, telkens één. Zelfs kwam er een in een achtertuinje in het nog al dicht bebouwde Kleverparkkwartier. De andere werden gezien langs den binnenduinrand tusschen Overveen en Santpoort, één rozebottels de andere ligusterbessen etend. In het Bloemendaalsche Bosch werd ook een kruisbek waargenomen. Een kleine vlucht hield zich hier op sinds Augustus. T.

Naucoria innocua (Lasch). — In November '24 kwam ik op den Amersfoortschen berg langs een kuil, die klaarblijkelijk bedoeld was als z.g. sterfput voor het van den weg afkomende heuvelwater. De kuil was echter vrij droog en de bodem stond vol begroeid met tientallen exemplaren van eene paddenstoelensoort. Bij nader onderzoek stonden deze zwammen op eene in ontbinding verkeerenden jute zak, die gediend had als emballage voor de eene of andere substantie, die ik niet meer kon bepalen. Het vermoeden kwam bij mij op dat de sterfput wellicht niet alleen gediend had voor het wegzakken van regenwater doch in meer letterlijken zin voor het verdrinken van een hond of ander dier. Ik nam eenige zwammen mede doch kon de determinatie niet verder brengen dan tot het geslacht *Naucoria*. Ik zond derhalve met andere fungi een exemplaar op naar Mejuffrouw C. Cool te Leiden en ik mocht het genoegen smaken van haar een dankbaar briefje te krijgen met het bericht, dat het gezonden individu *Naucoria innocua* was, eene voor onze inlandsche flora tot dusver onbekende soort. De beschrijving zal ik hier achterwege laten daar U deze in Ricken's Vademecum enz. volkomen juist kunt terugvinden. Opgemerkt zij, dat het hoofdkenmerk bij de prachtige roodbruine koekleur m. i. is de blauwig-witte donzige steelvoet. Er is echter wellicht alle aanleiding om het substraat ook als aanwijzer te laten dienen, wat U zal blijken uit het volgende. Ik verhuisde nl. kort daarop en kwam aldus in Januari '25 te Ruurlo. Mijn oog werd aldaar weder eens getroffen door een op een natte plaats in een eikenhoutwal liggende weggeworpen jute-zak en in het licht der Amersfoortsche vondst bekeek ik natuurlijk dezen zak wat nader. Tot mijne groote vreugde bespeurde ik ook hier een drietal exemplaren van *Naucoria innocua* en ook dit feit werd door Mej. Cool officieel bevestigd. Terwijl de jute-zak te Ruurlo op goede gronden als een oude cementzak moest worden gequalificeerd kon nu aangenomen worden, dat het substraat waarop *Naucoria innocua* graag groeit niet van lugubren aard doch jute is.

In het afgeleopen mycologisch seizoen heb ik beide vindplaatsen wederom eenige malen bezocht, doch zonder succes. Wel zijn er einde October te Ruurlo eenige zeer kleine vruchtlichamen gevormd doch ze zijn niet tot ontwikkeling gekomen terwijl ook te Amersfoort geen teeken van bovenaardsch leven werd waargenomen.